

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 30/07

19. dubna 2007

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-381/05

De Landtsheer Emmanuel SA v. Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, Veuve Clicquot Ponsardin SA

SROVNÁVACÍ REKLAMA MEZI VÝROBKY BEZ OZNAČENÍ PŮVODU A VÝROBKY S TAKOVÝM OZNAČENÍM JE V NĚKTERÝCH PŘÍPADECH MOŽNÁ

Odkaz v reklamním sdělení na druh výrobku, a nikoliv na určitý podnik nebo výrobek lze považovat za srovnávací reklamu.

Směrnice Rady 84/450/EHS ze dne 10. září 1984 o klamavé a srovnávací reklamě připouští za určitých podmínek srovnávací reklamu, kterou definuje jako „každ[ou] reklam[u], která výslovně nebo nepřímo označuje soutěžitele nebo zboží či služby nabízené soutěžitelem“.¹

V projednávaném případě belgická společnost De Landtsheer vyrábí a prodává několik druhů piva pod ochrannou známkou Malheur. V roce 2001 uvedla na trh pod názvem „Malheur Brut Réserve“ pivo, které je vyráběno postupem vycházejícím ze způsobu výroby šumivého vína.

De Landtsheer použila mimo jiné výrazy „BRUT RÉSERVE“, „La première bière BRUT au monde“ (První BRUT pivo na světě), „Bière blonde à la méthode traditionnelle“ (Světlé pivo vyrobené tradičním způsobem) a „Reims-France“, jakož i odkaz na vinaře v Remeši a Épernay. Použitím výrazu „Champagnebier“ chtěla De Landtsheer zdůraznit, že se jedná o pivo vyrobené podle „méthode champenoise“ (šampaňská metoda). Krom toho tato společnost vychvalovala originalitu nového piva Malheur odkazem na charakteristické vlastnosti šumivého vína, a zejména šampaňského.

Dne 8. května 2002 podaly Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (CIVC) a Veuve Clicquot Ponsardin SA k tribunal de commerce de Nivelles (Belgie) žalobu proti De Landtsheer směřující k tomu, aby jí bylo zakázáno užívání výše uvedených výrazů. Takové užívání je podle jejich názoru nejen klamavé, ale představuje rovněž nedovolenou srovnávací reklamu.

Rozsudkem ze dne 26. července 2002 uvedený soud nařídil De Landtsheer mimo jiné, aby přestala užívat výraz „Méthode traditionnelle“, označení původu „Champagne“, údaj o místu původu „Reims-France“, jakož i odkazy na vinaře v Remeši a Épernay a na způsob výroby

¹ Článek 2 bod 2a směrnice (Úř. věst. L 250, s. 17; Zvl. vyd. 15/01 s. 227), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/55/ES ze dne 6. října 1997 (Úř. věst. L 290, s. 18; Zvl. vyd. 15/03).

šampaňského. Návrh CIVC a Veuve Clicquot byl zamítnut v rozsahu, v němž se týkal užívání výrazů „BRUT“, „RÉSERVE“, „BRUT RÉSERVE“ a „La première bière BRUT au monde“.

De Landtsheer přestala užívat označení původu „Champagne“ ve výrazu „Champagnebier“, ale odvolala se proti tomuto rozsudku v rozsahu, v němž se týká dalších okolností sporu. CIVC a Veuve Clicquot podaly vzájemný opravný prostředek ohledně užívání výrazů „BRUT“, „RÉSERVE“, „BRUT RÉSERVE“ a „La première bière BRUT au monde“.

V této souvislosti položil Cour d'appel de Bruxelles Soudnímu dvoru Evropských společenství několik předběžných otázek. Předkládající soud chce zejména vědět, zda směrnice 84/450/EHS musí být vykládána v tom smyslu, že odkaz na druh výrobku, a nikoliv na určitý podnik nebo výrobek v reklamním sdělení lze považovat za srovnávací reklamu.

Soudní dvůr odpovídá kladně: takový odkaz může představovat srovnávací reklamu, pokud umožňuje poznat, že se uvedené sdělení vztahuje konkrétně na tento podnik nebo na zboží či služby, které nabízí. Okolnost, že jako ty, na něž se vztahuje reklamní sdělení, lze identifikovat několik soutěžitelů zadavatele reklamy nebo zboží či služby, které nabízejí, není relevantní pro určení toho, že reklama má srovnávací charakter.

Krom toho se předkládající soud táže, zda má být uvedená směrnice vykládána v tom smyslu, že jakékoliv srovnávání, které se pro výrobky bez označení původu odvolává na výrobky s označením původu, je nedovolené. Jednou z podmínek přípustnosti reklamy, které stanoví směrnice, je totiž to, aby se u výrobků s označením původu vždy odvolávala na výrobky se stejným označením.

Soudní dvůr v tomto ohledu připomíná, že podle ustálené judikatury **musejí být požadavky kladené na srovnávací reklamu vykládány způsobem co nejpříznivějším pro tuto reklamu.** Krom toho poukazuje na to, že další podmínkou přípustnosti reklamy stanovenou směrnicí je to, že netěží protiprávně z dobré pověsti ochranné známky, obchodní firmy nebo jiných rozlišovacích znaků soutěžitele anebo označení původu konkurujících výrobků. Podle Soudního dvora by užitečný účinek tohoto požadavku byl zčásti ohrožen, kdyby výrobky bez označení původu nesměly být srovnávány s jinými výrobky, které takové označení mají.

Soudní dvůr má za to, že pokud jsou všechny ostatní podmínky přípustnosti srovnávací reklamy splněny, ochrana označení původu, jejímž důsledkem je absolutní zákaz srovnávání výrobků bez označení původu s výrobky s takovým označením, je neodůvodněná a její legitimitu nelze založit na ustanoveních směrnice². Soudní dvůr dospěl k závěru, že **ne každé srovnání, které se pro výrobky bez označení původu odvolává na výrobky s označením původu, je nedovolené.**

² Jedná se konkrétně o čl. 3a odst. 1 písm. f) směrnice.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: BG, ES, CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, NL, PL, PT, RO, SK, SL

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-381/05>

Zpravidla ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vyhlášení.

*Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczského
Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028*